

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, proti povinnej **J. H.**, bývajúcej v K., **pre vymoženie 474,51 €** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 24 Er 374/2005, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 10. júla 2013 sp. zn. 10 CoE 49/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 10. júla 2013 sp. zn. 10 CoE 49/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 10. júla 2013 sp. zn. 10 CoE 49/2013 **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 11. októbra 2012 č.k. 24 Er 374/2005-13 vyhlásil exekúciu za neprípustnú (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku). Vychádzal zo záveru, že notárska zápisnica, na základe ktorej oprávnený vymáha jeho pohľadávku, je nulitným právnym aktom a nie je spôsobilá byť exekučným titulom. Nebolo totiž preukázané platné uzatvorenie dohody o splnomocnení medzi povinnou ako splnomocniteľom a Mgr. Kušnírom ako splnomocnencom, ktorý v jej mene uznal záväzok a vyjadril súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Okresný súd konštatoval, že dohoda o splnomocnení je absolútne neplatná (§ 3, § 22, § 39 Obč. zák. v spojení s § 16 zákona č. 586/2004 Z.z.). Plnomocnenstvo bolo súčasťou predtlaču zmluvy o úvere, a teda povinná nemala možnosť výberu zástupcu; naopak, zástupca bol vybraný oprávneným, keďže meno Mgr. Kušníra (ako zástupcu dlžníka) bolo priamo zakomponované do predtlaču zmluvy o úvere. Je pritom evidentné, že Mgr. Kušnír všetky úkony robil v záujme oprávneného, ktorý si ho vybral a aj platil. Menovaný zároveň zastupoval oprávneného aj v mnohých podobných exekúciách. Okresný súd uzavrel, že ide o ukážkový príklad rozporu záujmov, keď jeden zástupca zastupuje dve sporové strany, pričom dlhodobo pracuje pre oprávneného a o úkonoch "v prospech" povinnej táto ani nemusí vedieť. Úkony "pre" povinnú mali teda len uľahčiť vymáhanie pohľadávky oprávnenému.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Žiline uznesením z 10. júla 2013 sp. zn. 10 CoE 49/2013 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Uviedol, že Exekučný poriadok umožňuje exekučnému súdu posudzovať prípustnosť prebiehajúcej exekúcie v hociktorom jej štádiu. Súd prvého stupňa správne preskúmal materiálnu vykonateľnosť

notárskej zápisnice a správny je aj jeho záver o neakceptovateľnej kolízii záujmov zástupcu a zastúpeného. Týmto zastúpením sa dlžník vopred vzdáva svojich práv a taktiež obchádza ustanovenia o zákaze zastupovania dvoch strán, ktorých záujmy navzájom kolidujú. Odvolací súd preto zhodne zo súdom prvého stupňa nepovažoval notársku zápisnicu za spôsobilý exekučný titul.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 10/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 324/2013, 7 ECdo 316/2013, 8 ECdo 118/2014, 8 ECdo 124/2014, 8 ECdo 180/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. decembra 2015

JUDr. Oľga T r n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová